

अहत्वाअज्ञात्वाअदुर्मितिमितिचसत्योऽर्थः अप्रत्यूह्यअनावृत्यअप्रतिबुद्ध्येतितुसत्यम् यवीयसींस्वसारम् यत्रविह्वलितस्तत्रैवावसत् तत्रभोजक
टंनामपुरमभवत् ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ वरयोः वरवध्वोः पारिवर्हदेयमुपस्करम् ॥ ५५ ॥ उत्तभितैरिन्द्रकेतुभिर्ध्वजविशेषैः उपकृप्तानिमंगला
निलाजांकुरपुष्पप्रकारादीनितैः ॥ ५६ ॥ आहूताःप्रेष्ठाःभूभुजः तेषांगजैः परामृष्टाउच्छ्रिताःरंभाश्वपूगाश्वतैरुपशोभिता यद्वा तैरेवगजैः परामृ
ष्टाः संस्पृष्टाः रंभाश्वपूगाश्वतैरुपशोभिता ॥ ५७ ॥ संभ्रमादौसुक्यात्परिधावतांबंधूनामध्येमिथःसमेत्यमुदंप्रापुः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥

अहत्वादुर्मतिरुष्णमप्रत्यूह्ययवीयसीं॥कुंडिनंनप्रवेक्ष्यामीत्युक्त्वातत्रावसद्गुप्ता॥५२॥भगवान्भीष्मकसु
तामेवंनिर्जित्यभूमिपान्॥पुरमानोयविधिवदुपयेमेकुरुद्वह ॥ ५३ ॥ तदामहोत्सवोनृणांयदुपुयंगृहेगृहे ॥
अभूदनन्यभावानांरुष्णेयदुपतौनृप ॥ ५४ ॥ नरानार्यश्चमुदिताःप्रमृष्टमणिकुंडलाः ॥ पारिवर्हमुपाजहु
र्वरयोश्चित्रवाससोः ॥ ५५ ॥ सावृष्णिपुयुत्तभितैरिन्द्रकेतुभिर्विचित्रमाल्यांबररत्नतोरणैः ॥ बभौप्रतिद्वार्युप
कृतमंगलैरापूर्णकुंभागरुधूपदीपकैः ॥ ५६ ॥ सिक्तमार्गामिदच्युद्गिराहूतप्रेष्ठभूभुजाम् ॥ गजैर्द्वास्सुपरा
मृष्टरंभापूगोपशोभिता ॥ ५७ ॥ कुरुस्तंजयकैकेयविदर्भयदुकुंतयः ॥ मिथोमुमुदिरेतस्मिन्संभ्रमात्परि
धावताम् ॥ ५८ ॥ रुक्मिण्याहरणंश्रुत्वागीयमानंततस्ततः ॥ राजानोराजकन्याश्वबभूवुर्भृशविस्मिताः
॥ ५९ ॥ द्वारकायामभूद्राजन्महामोदःपुरौकसाम् ॥ रुक्मिण्यारमयोपेतंदृष्ट्वाकृष्णंश्रियःपतिम् ॥ ६० ॥
इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेरुक्मिण्योद्वाहोत्सवेचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ७३ ॥ श्रीशु
कउवाच ॥ कामस्तुवासुदेवांशोदग्धःप्राग्रुद्रमन्युना ॥ देहोपपत्तयेभूयस्तमेवप्रत्यपद्यत ॥ १ ॥

इतिदशमेटीकायांचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ७३ ॥ पंचपंचाशत्तमेतुप्रद्युम्नोऽजनिकृष्णतः शंबरेणहृतःसोऽथहत्वातंकांतयाऽगमत् ॥ १ ॥ प्र
द्युम्नहानिलाभाद्यैःशंबराहरणादिना कुटुंबिनामपत्यादिसुखदुःखमसूचत् ॥ २ ॥ जांबवत्यादिविवाहेभ्यः प्रागेवप्रद्युम्नजन्मततोविवाहाः ततःशं
बरागारात्प्रद्युम्नप्रत्यागमनम् अतःपुत्रकथनप्रस्तावेऽपिप्रद्युम्नस्यजातमात्रस्यशंबरेणहरणंनिरूप्यते प्रत्यागमनंतुउत्तरकालीनमपिकथापर्यवसा
नायात्रोक्तमिति वासुदेवाधिष्ठितचित्तप्रभवत्वाद्वासुदेवांशःसृष्टिहेतुत्वाच्चदेहोपपत्तयेदेहप्राप्तये ॥ १ ॥